

Valtiovarainvaliokunnan mietintö n:o 66
hallituksen esityksen johdosta laiksi eräitä tuotannollisia investointeja koskevista väliaikaisista poikkeuksista liikevaihtoverolakiin annetun lain 8 ja 9 §:n muuttamisesta

Eduskunta on 2 päivänä lokakuuta 1981 lähettänyt valtiovarainvaliokunnan valmistele-
vasti käsiteltäväksi hallituksen esityksen n:o 134 laiksi eräitä tuotannollisia investointeja koskevista väliaikaisista poikkeuksista liikevaihtoverolakiin annetun lain 8 ja 9 §:n muuttamisesta. Tämän esityksen yhteydessä valiokunta on käsitellyt ed. Sillantauksen ym. lakialoitteen n:o 56 laiksi eräitä tuotannollisia investointeja koskevista poikkeuksista liikevaihtoverolakiin ja ed. Rautiaisen ym. toivomusaloitteen n:o 154 ns. leasing-vuokran saatamisesta liikevaihtoverovapaaksi investointimenoksi. Eduskunta on lähettänyt valiokuntaan lakialoitteen n:o 56 27 päivänä helmikuuta 1981 ja toivomusaloitteen n:o 154 20 päivänä maaliskuuta 1981.

Hallitus ehdottaa, että voimassa olevia tuotannollisten investointien liikevaihtoverohuojennuksia jatkettaisiin vuodella. Veronhuojennukseen oikeuttavat investointikohteet, huojennuksen määrä ja huojennusmenettely säilyisivät nykyisinä.

Liikevaihtoverohuojennuksen jatkaminen yhdellä vuodella merkitsee sitä, että nykyinen yhden kolmasosan määräinen huojennus tulisi koskemaan niitä valmistustoiminnassa käytettäviä koneita ja laitteita, jotka tilataan vuoden 1982 aikana ja jotka toimitetaan tilaajalle viimeistään kesäkuun 1983 loppuun mennessä. Valtiovarainministeriöllä olisi, kuten tähänkin asti, oikeus erityisistä syistä pidentää toimitusaikaa vuodella. Huojennusten jatkaminen koskisi niin ikään niitä teollisuusrakennuksia, joiden rakentamiseen ryhdytään vuoden 1982 aikana. Liikevaihtovero poistuisi tällöin siltä rakentamiselta, joka saadaan valmiiksi maaliskuun 1984 loppuun mennessä. Samalla ehdotetaan rakentamisen lopettamiselle asetettua em. määräaikaa sovellettavaksi ennen vuoden 1982 alkua aloitettuun rakentamiseen.

Helsingissä 6 päivänä marraskuuta 1981

Lakialoitteeseen n:o 56 sisältyy ehdotus laiksi eräitä tuotannollisia investointeja koskevista poikkeuksista liikevaihtoverolakiin. Tämän ehdotuksen mukainen laki olisi ilman aikarajaa voimassa oleva poikkeuslaki, jonka tarkoituksena olisi kehittää liikevaihtoverojärjestelmäämme kohti arvonnäköjärjestelmää ja joka siten sisältäisi hallituksen ehdotukseen sisältyvää lakiehdotusta täydellisemmät ja pitemmälle menevät säännökset investointien liikevaihtoverovapaudesta.

Toivomusaloitteessa n:o 154 ehdotetaan eduskunnan hyväksyttäväksi toivomus, että hallitus ryhtyisi toimenpiteisiin investointien liikevaihtoverorasituksen poistamiseksi pysyvästi siten, että myös leasing-vuokra katsottaisiin yrityksen investointimenoksi, josta ei tarvitse suorittaa liikevaihtoveroa.

Valiokunta on käsitellyt asian ja todennut hallituksen esitykseen sisältyvän lakiehdotuksen tarkoituksenmukaiseksi. Hallituksen esityksen perusteluihin yhtyen valiokunta on päättänyt asettua puoltamaan hallituksen esitykseen sisältyvän lakiehdotuksen hyväksymistä.

Käsitlemiensä aloitteiden suhteen valiokunta on asettunut kielteiselle kannalle.

Valiokunta kunnioittaen ehdottaa,

että Eduskunta päättäisi hyväksyä hallituksen esitykseen sisältyvän lakiehdotuksen muuttamattomana.

Samalla valiokunta, jonka käsittelyn pohjana on ollut hallituksen esitys, ehdottaa,

että lakialoitteeseen n:o 56 sisältyvä lakiehdotus hylättäisiin.

Vielä valiokunta ehdottaa,

että toivomusaloite n:o 154 hylättäisiin.

Asian ratkaisevaan käsittelyyn valiokunnassa ovat ottaneet osaa puheenjohtaja Salolainen, jäsenet Breilin, Hokkanen, Lillqvist, Linna, Manninen, Niskanen, Rosnell, Sirén, A. Sten-

bäck, Sutinen ja Tenhiälä sekä varajäsenet Koivisto, Koskenniemi, Malm, Muurman, Pohjala, Poutanen, Puolanne, Uitto ja Vänskä.

Vastalauseita

I

Hallitus esittää tuotannollisten investointien väliaikaisia ja osittaisia liikevaihtoverohelpoituksia jatkettavaksi vuodelle esittämällä muutettavaksi lakia eräitä tuotannollisia investointeja koskevista väliaikaisista poikkeuksista liikevaihtoverolakiin (848/80).

Kokoomuksen taholta on jo vuosia vaadittu liikevaihtoverojärjestelmän kokonaisuudistusta. Tuotantovälineiden hankintahintaan sisältyvä liikevaihtovero korottaa Suomessa tuotantokustannuksia ja sitä tietä edelleen yritysten valmistaen tavaroiden hintoja. Tuotantokustannuksia rasittava liikevaihtovero siirtyy piilevän kuluttajan maksettavaksi, ja tavaroiden lopullisessa hinnassa on aina enemmän veroa kuin laissa säädetty verokanta edellyttää, jopa niin, että maassamme valmistettuihin tavaroihin sisältyy keskimäärin 3—4 prosenttia edellä mainituin tavoin kertautunutta liikevaihtoveroa. Koska kilpailijamaissamme valmistettujen tavaroiden hintaan ei tavallisesti sisälly kertaantunutta veroa, olisi kilpailukykyämme takaamiseksi tuotantotoiminnassa käytettävät rakennukset, koneet, laitteet, työkalut, voiteluaineet ym. vastaavat tavarat pysyvästi vapautettava liikevaihtoverosta ja näin eliminoidava liikevaihtoveron kertautuva vaikutus. Sen vuoksi kokoomus on jo pitkään, viimeksi voimassa olevassa lakialoitteessa n:o 129/1979 vp. esittänyt, että liikevaihtoverolain 14 §:ää olisi muutettava siten, että verovelvollisen katsotaisiin hankkivan kaikki liiketoiminnassa käytettäväksi tarkoitetut verolliset tavarat ja työsuoritukset laissa tarkoitettuun myyntitarkoitukseen.

Lakiteknisistä syistä esitämme kuitenkin tässä vaiheessa voimassa olevan väliaikaisen

poikkeuslain muuttamista ilman aikarajaa voimassa olevaksi poikkeuslaiksi, joka nykyistä lakia paremmin vie liikevaihtoverojärjestelmäämme kohti arvonnäisäverojärjestelmää. Tuotannollisten investointien liikevaihtoverohelpotusten vuosittainen jatkaminen lyhyeksi ajaksi kerrallaan on teollisten investointien suunnitelmallisen järjestämisen, yritysten tulevien vuosien verorasituksen ennakoiden ja koko taloudellisen toiminnan pitkäjänteisen hoitamisen kannalta epäonnistunut lainsäädäntöratkaisu.

Liikevaihtoverohelpotusten säätäminen täysimääräisinä ja pysyvästi voimaan vuoden 1982 alusta lähtien merkitsisi askelta em. kokonaisuudistuksen suuntaan. Pysyvän järjestelmän voimaansaattamisajankohdallakin 1.1.1982 olisi myös tämänhetkessä taloudellisessa tilanteessa välttämätön investointeja elvyttävä vaikutus.

Voimassa olevan lain ja hallituksen esityksen 3 §:n 1 momentin teollisuusrakennuksen määritelmän mukaan on verovapauden edellytyksenä, että tuotannollisten yritysten toimisto-, sosiaali- ja muut sellaiset tilat on rakennettava itse tehtaan ja työpajarakennuksen yhteyteen. Tämä perustelematon vaatimus houkuttelee epätarkoituksenmukaiseen rakennustapaan, koska huojennuksen saaminen pienentää yritysten rakennuskustannuksia jopa 10,5 prosentilla. Säännöksen vuoksi ei myöskään jätevedenpuhdistamoja ole voitu hyväksyä verovapaiksi. Mainittujen epäkohtien vuoksi ehdotammekin, että nämä samoin kuin muut tuotantolaitoksen toimintaan välittömästi liittyvät rakennukset saatetaan verovapauden piiriin.

Hallituksen esitys merkitsee tuotannollisten

kone- ja laiteinvestointien kohdalla edelleen ainoastaan 1/3:n suuruisen ostovähennyksen sallimista. Liikevaihtoveron kertautumisen olenainen vähentäminen tuotteiden hinnoissa vaatii kuitenkin tavaroiden valmistuksessa käytettyjen koneiden, laitteiden ja työkalujen ja niiden osien koko ostohinnan vähentämistä, joten esitämme uuteen poikkeuslakiin tätä tarkoittavaa säännöstä. Liikevaihtoverolain 1 §:n 3 momentin mukaan on koneisiin ja laitteisiin kohdistuvat muutos-, uudistus-, korjaus-, kunnostamis- ja asennustyöt ostettava verollisin hinnoin. Voimassa olevan lain 4 §:n sanamuodon mukaan yritykset saavat huojennuksen verollisina hankkimistaan koneiden ja laitteiden osista sekä myös niiden asennustöistä. Siinä ei siis ole mainintaa korjaus-, uudistus-, kunnostamis- ja muutostöiden vähennyskelpoisuudesta. Hallituksen esityksessä on sama puute, joka aiheuttaa jatkuvaa tulkinnallista epäselvyyttä, koska

sinänsä vähennyskelpoisiksi esitetyt asennustyöt ostetaan juuri koneessa ilmenevien korjaus- ym. tarpeiden johdosta. Tämän vuoksi ehdotamme mainittujen liikevaihtoverolain 1 §:n 3 momentissa lueteltujen työsuoritusten sisällyttämistä täyden vähennyksen piiriin.

Veronhuojennus ei hallituksen esityksen mukaan edelleenkaan koskisi vuokrattavia koneita ja laitteita. Tämä tosin ei ole aiheuttanut haittaa erityisesti pkt-yrityksille, joilla ei usein ole tarvittavia pääomia kalliiden koneiden ja laitteiden ostamiseen. Myös neutraliteettisyistä olisi verolliset vuokramaksut mielestämme säädettävä lain 4 §:n 1 momentissa kokonaan vähennyskelpoisiksi.

Edellä mainituista syistä ehdotamme,

että lakialoitteen n:o 56 pohjalta hyväksyttäisiin näin kuuluva lakiehdotus:

Laki

eräitä tuotannollisia investointeja koskevista poikkeuksista liikevaihtoverolakiin

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §

Voimassa olevasta liikevaihtoverolainsäädännöstä poiketen saadaan myynnin verotusarvoa laskettaessa vähentää eräistä tuotannollisista investoinneista aiheutuvat menot sen mukaisesti kuin tässä laissa säädetään.

2 §

Verovelvollinen saa vähentää 75 sadasosaa rakennustyön suorittajalta hankkimansa tai itse rakentamansa liikevaihtoverolaissa tarkoitetussa liiketoiminnassa käyttämänsä uuden teollisuusrakennuksen ostohinnasta. Teollisuusrakennuksen ostohinnalla tarkoitetaan teollisuusrakennuksen maa- ja vesialueisiin kohdistuvien, sen rakentamistyössä tarpeellisten työsuoritusten, varsinaisten rakennustöiden ja suunnittelutöiden sekä rakennukseen kuuluvien ilmastointikanavien, vesi-, viemäri-, lämpö-, kaasua ja sähköjohtojen samoin kuin muiden sellaisten laitteiden ja niihin kohdistuvien uutta teollisuusrakennusta rakennettaessa suoritettujen töiden sekä mainituissa töissä käytettyjen rakennusaineiden ja -tarvikkeiden ostohintojen yhteismäärää. Verovelvollisen kokonaan tai osaksi

itse rakentaman teollisuusrakennuksen ostohintaan luetaan lisäksi verovelvollisen rakennuspaikalla suoritettua rakennustyötä sekä siihen välittömästi kohdistuvasta suunnittelu- ja muusta vastaavasta työstä suorittamat palkkamenot sosiaalikuluihin. Milloin verovelvollinen ottaa edellä tarkoitetussa omissa rakennustoiminnassaan käytettäväksi itse valmistamansa, tavaranomaisena myyntituotteena pidettävän tavaran, ostohintana pidetään tällaisen tavaran osalta 80 sadasosaa sen käyvästä myyntihinnasta vähennettynä niiden rakennusaineiden ja -tarvikkeiden ostohinnalla, jotka edellä olevan mukaisesti on erikseen luettu teollisuusrakennuksen ostohintaan.

3 §

Teollisuusrakennuksena pidetään rakennusta tai pysyvää rakennelmaa, jota käytetään tehtaana, työpajana, voima-asemana tai varastona, toimisto- tai sosiaalitalana tai muuhun tuotantolaitoksen toimintaan välittömästi liittyvään tarkoitukseen.

Sellaisen uuden rakennuksen, jota verovelvollinen tulee osittain käyttämään teollisuus-

rakennuksena ja osittain muuhun tarkoitukseen, ostohinta saadaan vähentää 2 §:n mukaisesti vain siltä osin kuin rakennusta käytetään teollisuusrakennuksena. Jos ensiksi mainittu käyttötarkoitus on vähintään 90 sadasosaa rakennuksen kaikesta käyttötarkoituksesta, sen ostohinnasta saadaan kuitenkin 2 §:n mukaisesti tehdä vähennys kaikilta osin. Jos ensiksi mainittu käyttötarkoitus on vähemmän kuin 10 sadasosaa rakennuksen kaikesta käyttötarkoituksesta, sen ostohintaa ei saa vähentää milteään osin.

Valtiovarainministeriö vahvistaa ne perusteet, joiden mukaan 2 momentissa tarkoitettu vähennyskelpoinen suhteellinen osuus rakennuksen ostohinnasta lasketaan.

4 §

Tavaroiden valmistustoimintaa harjoittava verovelvollinen saa vähentää tässä toiminnassa käytettäväksi hankkimiansa tai itse maahantuomiensa koneiden, laitteiden ja työkalujen sekä niiden osien samoin kuin niihin kohdistuvien verollisten muutos-, puhdistus-, korjaus-, kunnostamis- ja asentamistöiden sekä sanottujen töiden yhteydessä käytettävien tarvikkeiden ostohinnat, tai jos verovelvollinen on itse valmistanut mainitut tavarat, liikevaihtoverolain 17 §:n 1 momentin mukaisesti myynnin verotusarvoon luettavan määrän. Jos edellä tarkoitettu kone, laite, työkalu tai niiden osa bankitaan vuokrattuna kotimaasta, saa tavaroiden valmistustoimintaa harjoittava verovelvollinen vähentää verolliset vuokramaksut. Jos kone, laite, työkalu tai niiden osa vuokrataan suoraan ulkomailta, saadaan vähentää hinta, josta maahantuonnin yhteydessä on laskettu liikevaihtovero, sekä sanottu vero.

Edellä 1 momentissa tarkoitettuina koneina tai laitteina ei pidetä henkilö-, paketti- ja kuorma-autoja.

Jos verovelvollinen myy tavaraa, jonka osalta hän on tehnyt 1 momentin mukaisen vähennyksen, luetaan myynnin verotusarvoon tavaraa myyntihinta. Jos verovelvollinen ottaa sanotun tavaraa käytettäväksi muussa kuin 1 momentissa tarkoitettussa valmistustoiminnassa tai lopettaa sanotun valmistustoiminnan harjoittamisen, luetaan tavaraa ostohinta tai liikevaihtoverolain 17 §:n 1 momentin mukaisesti verovelvollisen myynnin verotusarvoon luettu määrä tai, jos tavaraa käypä myyntihinta on näitä pienempi, käypä myyntihinta myynnin verotusarvoon.

5 §

Verovelvollinen saa 2 §:n mukaisesti vähentää uuden teollisuusrakennuksen ostohinnasta kultakin kalenterikuukaudelta sen osan, jonka hän on kalenterikuukauden aikana sovittu maksutaulukon mukaisesti tai muuten rakennustyön tai muun rakentamiseen kuuluvan työn suorittajalle tehdystä työstä ja työhön käytettyistä aineista maksanut. Verovelvollisen itse suorittamassa rakennustyössä saadaan vähentää käytettyjen rakennusaineiden ja -tarvikkeiden ostohinnat edellä mainitun lainkohdan mukaisesti siltä kalenterikuukaudelta, jonka aikana verovelvollista on sanotuista hänelle toimitetuista aineista ja tarvikkeista veloitettu, sekä mainitusta rakennustyöstä sekä siihen välittömästi kohdistuvasta suunnittelu- ja muusta työstä maksetut korvaukset ja palkat sosiaalikuuluineen vastaavalla tavalla siltä kalenterikuukaudelta, jonka aikana ne on maksettu. Rakennustyössä käytetyn, verovelvollisen itse valmistaman, tavanomaisena myyntituotteena pidettävän tavaraa ostohintana 2 §:n mukaisesti pidettävä määrä saadaan vähentää edellä mainitulla tavalla siltä kalenterikuukaudelta, jonka aikana sanottu tavara on otettu rakennustyössä käytettäväksi.

6 §

Edellä 4 §:n 1 momentissa tarkoitettu vähennys saadaan tehdä siltä kalenterikuukaudelta, jonka aikana vähennykseen oikeutettua on tälle toimitetusta tavarasta tai tälle tehdystä asennustyöstä veloitettu tai maahantuotu tavara on tullattu, taikka verovelvollisen itse valmistaman tavaraa arvo on luettu myynnin verotusarvoon.

7 §

Jos tässä laissa tarkoitettuja vähennyksiä ei voida myynnin verotusarvoa asianomaiselta kalenterikuukaudelta laskettaessa tehdä täysimääräisinä, noudatetaan vähentämättä jääneen määrän vähentämisessä soveltuvin osin liikevaihtoverolain 22 §:n 2 ja 3 momentin säännöksiä.

Myynnin verotusarvoa tässä laissa säädettyjen perusteiden mukaan laskettaessa ja muutoinkin on soveltuvin osin voimassa mitä liikevaihtoverosta on säädetty.

8 §

Lain 2 §:ää sovelletaan niihin rakennuksiin, joiden rakentamiseen on ryhdytty lain voimaantulopäivänä tai sen jälkeen.

Rakentamiseen katsotaan ryhdytyn, jolleivät erityiset seikat muuta osoita, kun mahdollisia kaivutöitä lukuunottamatta rakennuksen tai rakennelman perustustyöt on aloitettu. Rakentamisen aloittamisajankohdasta sekä, jos rakennuksen ostohinta saadaan 3 §:n 2 momentin mukaan vähentää vain osittain, ostohinnan vähennyskelpoisesta osuudesta on verovelvollisen annettava luotettava selvitys sen verokauden veroilmoituksessaan, jonka myynnin verotusarvosta 5 §:n mukainen vähennys ensimmäisen kerran tehdään. Rakentamista valvovan viranomaisen on liikevaihtoverotoimiston pyynnöstä annettava lain soveltamisessa tarpeellisia selvityksiä ja lausuntoja.

9 §

Lain 4 §:ää sovelletaan niihin sanotussa pykälässä tarkoitettuihin tavaroihin, jotka on toimitettu tai luovutettu tullivalvonnasta vähennyksen tekemiseen oikeutetulle verovelvolliselle tahi jotka tämä on ottanut käytettäväksi muuhun kuin myyntitarkoitukseen lain voi-

maantulopäivänä tai sen jälkeen sekä niiden kotimaasta vuokrattujen tavaroiden vuokramaksuihin, jotka koskevat vuokra-aikaa lain voimaantulopäivältä tai sen jälkeiseltä ajalta.

Sellaisten tavaroiden ostohinnoista, joiden ostohinnoista kolmasosa on tämän lain voimaantultua eräitä tuotannollisia investointeja koskevista väliaikaisista poikkeuksista liikevaihtoverolakiin annetun lain 4 §:n mukaisesti vähennettävissä, saa tämän lain 4 §:n 1 momentista poiketen vähentää ainoastaan jäljelle jäävän osan.

1 §

Tällä lailla kumotaan 19 päivänä joulukuuta 1980 eräitä tuotannollisia investointeja koskevista väliaikaisista poikkeussäännöksistä liikevaihtoverolakiin annettu laki (848/80).

11 §

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 1982.

Helsingissä 6 päivänä marraskuuta 1981

Ulla Puolanne
Toivo T. Pohjala

Matti Hokkanen

Mauri Vänskä
Pertti Salolainen

II

Tuotannollisten investointien väliaikaisten liikevaihtoverohelpotusten suhteen valiokunnan enemmistö kannattaa hallituksen esityksen hyväksymistä muuttamattomana.

Kristillinen Liitto on jo usean vuoden ajan vaatinut liikevaihtoverorasituksen poistamista kokonaan tuotannollisista investoinneilta. Tämä on välttämätöntä maamme teollisuuden kilpailukyvyyn turvaamiseksi. Maamme viime vuosien suotuisa taloudellinen kehityshän on ollut suurelta osin viennin elpymisen ansiota. Nyt kun työttömyys on jälleen kääntynyt nousuun ja investointitoiminta on nopeasti vähenemässä, tulisi investointien liikevaihtoverorasitusta entisestään helpottaa.

Edustaja Rautiaisen toivomusaloitteessa esittää, että myös leasing-vuokra katsottaisiin yrityksen investointimenoksi, josta ei tarvitse suoriittaa liikevaihtoveroa. Tämän mukaisesti ehdotan, että myös koneen tai laitteen vuokra 5 vuoden ajalta rinnastettaisiin hankintameno- ja siitä saataisiin tehdä vastaava liikevaihtovero-vähennys.

Edellä sanotun perusteella ehdotan,

että hallituksen esitykseen sisältyvä lakiehdotus hyväksyttäisiin näin kuuluvana:

Laki

eräitä tuotannollisia investointeja koskevista väliaikaisista poikkeuksista liikevaihtoverolakiin annetun lain (poist.) muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan eräitä tuotannollisia investointeja koskevista väliaikaisista poikkeuksista liikevaihtoverolakiin 19 päivänä joulukuuta 1980 annetun lain (848/80) 2 §, 4 §:n 1 ja 3 momentti, 8 §:n 1 momentti sekä 9 §:n 1 ja 2 momentti näin kuuluviksi:

2 §

Verovelvollinen saa vähentää rakennustyön suorittajalta hankkimansa tai itse rakentamansa liikevaihtoverolaisissa tarkoitettussa liiketoiminnassa käyttämänsä uuden teollisuusrakennuksen ostohinnan. Teollisuusrakennuksen ostohinnalla tarkoitetaan teollisuusrakennuksen maa- ja vesialueisiin kohdistuvien, sen rakentamistyössä tarpeellisten työsuoritusten, varsinaisten rakennustöiden ja suunnittelutöiden sekä rakennukseen kuuluvien ilmastointikanavien, vesi-, viemäri-, lämpö-, kaasu- ja sähköjohtojen samoin kuin muiden sellaisten laitteiden ja niihin kohdistuvien uutta teollisuusrakennusta rakennettaessa suoritettujen töiden sekä mainituissa töissä käytettyjen rakennusaineiden ja -tarvikkeiden ostohintojen yhteismäärä. Verovelvollisen kokonaan tai osaksi itse rakentaman teollisuusrakennuksen ostohintaan luetaan lisäksi verovelvollisen rakennuspaikalla suoritettua rakennustyötä sekä siihen välittömästi kohdistuvasta suunnittelu- ja muusta vastaavasta työstä suorittamat palkkamenot sosiaalikuluihin. Milloin verovelvollinen ottaa edellä tarkoitettussa omassa rakennustoiminnassaan käytettäväksi itse valmistamansa, tavanomaisena myyntituotteena pidettävän tavaran, ostohintana pidetään tällaisen tavaran osalta 80 sadasosaa sen käyvästä myyntihinnasta vähennettynä niiden rakennusaineiden ja -tarvikkeiden ostohinnalla, jotka edellä olevan mukaisesti on erikseen luettu teollisuusrakennuksen ostohintaan.

4 §

Tavaroiden valmistustoimintaa harjoittava verovelvollinen saa vähentää välittömästi tässä toiminnassa käytettäväksi hankkimiensa tai itse maahan tuomiensa koneiden, laitteiden ja työkalujen sekä niiden osien samoin kuin niiden bankinnan yhteydessä suoritettavien verollisten

asennustöiden ostohinnan tai jos hän on vuokrannut kyseisen koneen, laitteen tai työkalun, siitä perittävän vuokran enintään viiden vuoden ajalta, tahi jos verovelvollinen on itse valmistanut mainitut tavarat, liikevaihtoverolain 17 §:n 1 momentin mukaisesti myynnin verotusarvoon luettavan määrän.

Jos verovelvollinen myy tavaran, jonka osalta hän on tehnyt 1 momentin tai liikevaihtoverolakiin väliaikaisesti lisätyn 18 b §:n mukaisen vähennyksen, luetaan myynnin verotusarvoon vähennyksen suuruisen osa tavaran myyntihinnasta. Jos verovelvollinen ottaa sanotun tavaran käytettäväksi muussa kuin 1 momentissa tarkoitettussa valmistustoiminnassa tai lopettaa sanotun valmistustoiminnan harjoittamisen, luetaan vastaava osa tavaran myyntihinnasta tai liikevaihtoverolain 17 §:n 1 momentin mukaisesti verovelvollisen myynnin verotusarvoon luetusta määrästä tahi, jos tavaran käypä myyntihinta on näitä pienempi, vastaava osa käyvästä myyntihinnasta myynnin verotusarvoon. Mitä edellä on sanottu myyntihinnasta koskee soveltuvin osin 1 momentissa tarkoitettuja koneiden, laitteiden tai työkalujen vuokria.

8 §

Lain 2 §:ää sovelletaan niihin rakennuksiin, joiden rakentamiseen on ryhdytty 1 päivänä tammikuuta 1982 (poist.).

9 §

Lain 4 §:n 1 ja 2 momenttia sovelletaan niihin lainkohdassa tarkoitettuihin tavaroihin, jotka on toimitettu tai luovutettu tullivalvonasta vähennyksen tekemiseen oikeutetulle verovelvolliselle tahi jotka tämä on ottanut käytettäväksi muuhun kuin myyntitarkoitukseen

1 päivänä tammikuuta 1982 tai sen jälkeen
(poist.).

Lain 4 §:n 3 momenttia sovelletaan, milloin
myyty tavara on toimitettu tai se on otettu
käytettäväksi muussa kuin 4 §:n 1 momentissa
tarkoitetussa valmistustoiminnassa tahi liike-
toiminnan lopettaminen on tapahtunut 1 päi-

vänä tammikuuta 1982 tai sen jälkeen kui-
tenkin enintään 5 vuoden ajan siitä kuin tavara
on toimitettu tai luovutettu tullivalvonnasta.

— — — — —

Voimaantulosäännös

(Kuten valiokunnan mietinnössä.)

Helsingissä 6 päivänä marraskuuta 1981

Asser Stenbäck

